

Työkulttuurit Euroopassa

Työssäoppimassa Kokkolan ammattiopiston kemian opettaja

Työssäoppimisvaihtoni ei kohdistunut yhteen työpaikkaan vaan kolmeen kouluun, kolmeen paperitehtaaseen, lääketehaaseen, maalitehtaaseen, ydinvoimalaan ja isotooppilaboratorioon. Olin harjoittelussa yhdessä osastomme (paperi- ja kemianteollisuuden osasto) 10 opiskelijan kanssa. Unkarin ammatillisissa oppilaitoksissa ei opiskelijoilla ole samantapaista työssäoppimista kuin meillä Suomessa eikä ammatillisilla kouluilla ole yhtä hyviä yhteyksiä työpaikkoihin kuin esimerkiksi meillä Kokkolan ammattiopistossa.

Isäntäkoulumme oli järjestänyt meille silti monipuolisen, tiiviin ja hyvän ohjelman. Koulut ja tehtaot, joissa työskentelimme/tutustuimme, olivat max. noin parin tunnin ajomatkan etäisyydellä. Miljoonakaupungissa joukkoliikenteen käyttäjiä on paljon, joten totuimme kulkuvälineissä seisokeluun ja ”tangoissa roikkumiseen”. Minne tahansa menimme, mukanamme oli aina isäntäkoulun järjestämiä englanninkielentaitoisia oppaita joko englanninopettajia tai opiskelijoita. Mukanamme oli usein myös opettajia, jotka tunsivat hyvin tehtaot vaikka eivät englantia puhuneetkaan. Kaikki olivat meitä kohtaan hyvin ystävällisiä ja avuliaita.

Useimmissa tehtaissa työolosuhteet oli hyvät. Henkilökunnalla oli tarpeelliset suojarusteet päällä, sammutusvälineitä oli helposti saatavilla ja muutenkin työsuojelu oli korkealla tasolla. Eräällä tehtaalla oli automaattinen hiilidioksidisammutusjärjestelmä ja esim. oma työterveyslääkäri laboratoriossa. Laboratoriolaitteet olivat monissa työpaikoissa monipuolisia ja uusia. Valokuvia emme saaneet ottaa tietyillä tehtailla.

Koulujen laboratorioissa omilla opiskelijoilla oli suojatakit, yleinen siisteys oli hyvä ja vaahtosammuttimia löytyi. Laboratorioissa oli isot tilat ja varauloskäynnit oli hyvin merkitty.

Vaikka matkan tarkoitus ei ollut listata puutteita, muutamalla työpaikalla ero Suomen työturvallisuuden pisti silmään: suojainten käyttö oli puutteellista varsinkin maalitehtaalla, jossa monissa työvaiheissa olisi niitä tarvittu pölyn ja liuotinkäryjen vuoksi, osa työntekijöistä ei käyttänyt suojavaatetusta ollenkaan vaan työskenteli omilla vaatteillaan, myös suojakenkien ja kuulosuojaimien käytössä oli puutteita, muutamassa paikassa tehdassalin valaistus oli heikko ja putkistot saattoivat vuotaa. Räikein yksittäinen tapaus, mikä erityisesti pisti silmään, oli työntekijän ruokailu ”työnsä äärellä” ja kaiken lisäksi hän poltti savuketta.

Vaikka yksittäisiltä tehtailta löytyi puutteita oli useimmissa paikoissa siisteys ja järjestys hyvä. Ja esittelijät korostivat, että työturvallisuusasioihin on kiinnitetty yhä enemmän huomiota, tapaturmien vähenemisen myötä yhtiö saavuttaa myös taloudellista hyötyä.

Unkarilainen ruoka (tai ainakin se mitä meille tarjottiin) oli rasvaista ja siihen käytetään paljon suolaa ja paprikaa. Kahvinjuonti ei ole niin yleistä kuin Suomessa, joten kofeiinin puute aiheutti meille useille päänsärkyä matkan alkuvaiheessa – espresso tuli ostettua myöhemmin aina kun siihen oli tilaisuus.

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 13:56

